

[Tinning]

hov sikres ved beslutningsforslaget og de stillede ændringsforslag, fordi der ikke er defineret noget mål med den kvindeforskning, der søges tilgodeset gennem beslutningsforslaget, og fordi kvindeforskning heri fremstår isoleret.«

Det radikale venstre havde to problemer med lige præcis denne ting dengang. Der var ikke noget mål med kvindeforskningen. Så kigger man selvfølgelig interesseret i bemærkningerne til de radikales forslag og læser, og jeg citerer:

»Formålet med at fremme kvindeforskning er, at denne er et betydningsfuldt led i arbejdet for et samfund med ligestilling mellem kønnene.«

Så spørger jeg mig selv: var det den bemærkning, det radikale venstre savnede? Hvis vi nu havde skrevet det for et år siden, havde det så været godt nok? Det kan formentlig ikke være tilfældet. En lignende almindelighed som en slags formål, det er, ja, jeg ved slet ikke, det bør man nok ikke sige herfra, det er i hvert fald forbudt.

Det andet problem, det radikale venstre havde, var, at kvindeforskning fremstod isoleret. Så synes jeg godt nok, at det bliver interessant at høre hr. Estrup redegøre for, hvad kvindeforskning er. Hr. Estrup citerer selv fra det radikale venstres bemærkninger til forslaget:

»Kvindeforskning har som sin genstand kvinder og kvinders forhold og anskuer disse ud fra kvinders synsvinkel.«

Nej, hr. Estrup. Kvindeforskning har ikke som sin genstand kvinder. Kvindeforskning har som sin genstand livet og såmænd i princippet også døden, hvis vi endelig skal sikre os imod u hensigtsmæssige indskrænkninger, og kvindeforskning har også som sin genstand livets forhold. Det er da rigtigt, at der selvfølgelig er en speciel anskuelse, men det er ikke sådan, at kvindeforskning kun beskæftiger sig med kvinder. Det er lige præcis sådan, at hvis vi accepterer den definition, at vi for alvor kan tale om, at vi lægger op til en isolation af kvindeforskningen, så sker der altså det for en politiker ikke helt usædvanlige herinde, at vi kan opdage, at først siger de radikale, at vi endelig ikke må isolere denne kvindeforskning, hvorefter det selv samme parti såmænd kommer dabbende med et forslag, som minsandten indeholder en langt mere vidtgående isolation, end nogen

af os andre nogen sinde har drømt om. Vi får så at vide, at hovedformålet med det radikale venstres forslag er tempo: øget tempo i forbedringen af vilkårene for kvindeforskningen ved at bede den siddende undervisningsminister lave en aktionsplan! Det er dybt naivt. Vi får oven i købet at vide af hr. Estrup, at det for så vidt er rigtigt nok, at selv om man har brugt nogle måneder på at få skruet sit eget forslag sammen, er der ud af de 8 punkter 2-3 stykker, man hellere end gerne løber fra, straks når nogle begynder at kritisere dem. Hvad har man dog lavet?

Så til faren for, at kvindeforskningen er ved at lide en langsom død. Det er blevet sagt så tit, at kvinder er underrepræsenterede på den ene og den anden måde. Jeg tror, at jeg måske har fundet en niche, hvor det er muligt at få undervisningsministeren i tale. Det er jo altid godt, hvis det lykkedes. Derfor vil jeg godt fremhæve specielt det teologiske fakultet på Københavns universitet. Hvis vi kigger på en ny årgang derinde, er 70-75 pct. af de nye studerende kvinder. Det er også sådan, at man på fakultetet har den laveste kvinderepresentation blandt fastansatte lærere, den er nemlig helt nede på 13,3 pct. Det er også sådan, at der faktisk kun er 1 fastansat kvinde, der driver kvindeforskning, og så er der 2, der har et eller andet stipendiat. Det siger noget om fremtiden. 70-75 pct. af en ny årgang er kvinder, det drejer sig om en 70-75 mennesker, og de skal altså undervises af denne ene plus to, der er løst ansat. Det kan ikke lade sig gøre. Vi kender ministerens svar, som vi også fik i dag: forskerrekruiteringsplanen. Det er ét blandt de mange andre af de magiske ord, som undervisningsministeren plejer at hive op ud over ny teknologi og bioteknik og off-shore. Der har man i det teologiske fakultet gjort det, at man faktisk har lavet en langsigtet plan for, hvordan det kan bruge dets del af forskerrekruiteringsplanen, og der er lige præcis ikke noget som helst om kvindeforskning. Disse tal, som kan hentes fra teologisk fakultet på Københavns universitet, er måske ekstreme, men det er ikke atypisk. Sagen er simpelt hen, at dette område risikerer at lide en langsom død.

Om forskerrekruiteringsplanen i øvrigt vil jeg også sige, at det er lidt trist, at ministeren kommer med den endnu en gang. Allerede sidst, vi diskuterede det, gjorde jeg opmærk-